

De Houtense stroopwafelfabriek langs de A27 – Frank Heinen

Op donderdag 20 september vond de 4de keer van de 80 van Houten plaats. Eddy Spreeuwers en Paul Jansen hadden al drie keer 20km gelopen. Peter Vollebregt en ik hadden afgesproken die afstand deze keer ook te lopen. Normaal loop ik zelf – tot nu toe – kortere afstanden. Omdat ik heb gemerkt dat het lastig is als ik op wat langere afstanden niets eet had ik bedacht om op 10 kilometer een stroopwafel te eten. Er zijn LGH'ers, zoals Harold Meijer van Putten, die al jaren zweren bij het eten van stroopwafels op de langere afstanden.

Vooraf

Gerard Lettinck is deze donderdag de official. Hij weet dat ik halverwege deze loop een stroopwafel wil eten. Vooraf heb ik hierover met hem geappt. Ik had al een keer eerder een halve marathon gelopen (Vlinderloop). Gerard, die coördinator was, had hij mij vlak voor het 10 km-punt een stroopwafel gegeven.

De Start

Hier staan we aan de start voor de 4de keer 80 van Houten. Paul Jansen ontbreekt op de foto, omdat hij later startte.

Ik heb mijn lampje op de starttafel gelegd voor straks als het donker wordt. Gerard houdt het startpraatje, de starttoeter klinkt en ... we zijn weg. Al op de Houtense Wetering hebben we een mooi groepje: Jan de Groot, Hans Bongers, Eddy Spreeuwers, Peter Vollebregt en ik. Daarmee lopen we ook voorop in de wedstrijd. Er zijn verder geen snellere lopers die de kortere afstanden doen.

Het groepje

In kilometer 1 heeft Hans Bongers een losse veter maar hij blijft bij ons groepje en loopt de meeste tijd voorop. We lopen netjes met deze groep en we blijven bij elkaar. Eerst lopen we sneller dan 5 minuten per kilometer, mogelijk te snel als je het 20 kilometer vol moet houden.

We lopen voorbij de (virtuele) waterpost, langs kasteel Heemstede, langs de brievenbus en daarna het lange stuk naar de A27 toe. Een stukje voorbij het 5 km-punt lijkt het alsof ik vanuit mijn ooghoeken een patroon zie in het veld aan de linkerkant van het pad. Het lijken een soort graancirkels. Maar dan met een vierkante vorm. Ik sla er verder geen acht op.

Vissen zonder vergunning

Ik kijk achterom. Esther Westerkamp en Ruchama Brunsveld lopen een stukje achter ons, maar niet zo heel ver. Terwijl het langzaam begint te schemeren zijn we weer terug langs het kanaal. Nu linksaf langs de Staart. Tijd om zo iets te eten!

Op de Staart sluiten Esther en Ruchama aan bij ons groepje. Nog geen spoor van Paul Jansen, die later gestart is.

We gaan verder door de "bak" omhoog, voor het tunneltje rechts richting 10 km. Ik zie dat Gerard een stroopwafel heeft opgehangen aan een vishengel! Terwijl voor mij Esther finisht, spring ik verwoed naar de stroopwafel. Maar Gerard houdt de hengel zo hoog mogelijk, ik kom er nog niet bij! Weer spring ik naar de stroopwafel, hebbes dit keer! Alleen: de stroopwafel zit verstrikt in het visdraad. Met een flinke ruk trek ik de stroopwafel los. Ik pak mijn lampje van de starttafel en door maar weer voor de tweede ronde!

Ronde 2 is begonnen

Nu pas heb ik in de gaten dat Ruchama nog niet gestopt is, maar een langere afstand loopt. Voor mij loopt ook de rest van de groep. Ik begin aan de stroopwafel. Alleen, er zitten steeds stukjes draad van de visdraad in.

Tegen het eind van de Houtense Wetering ben ik weer bij de groep. Ik vertel over het visdraad. Jan zegt dat hij dit beschouwt als extra service vanuit de organisatie: Gerard heeft meteen het flostouw erbij gegeven.

Ik heb ook nog 4 Dextro's in mijn achterzak. Eddy en ik laten ons wat terugzakken en eten allebei 2 Dextro's. "We moeten niet te ver achterop komen", zegt Eddy. Dat is zeker zo, maar ik voel me nog prima en wil eerst de rest van de stroopwafel verorberen. Eddy loopt door.

Verder het donker in

Door de tunnel van de Veerwagenweg. Langs het kanaal loop ik Ruchama voorbij. De groep loopt er nog steeds een eindje voor, maar ik heb nu hernieuwde energie en zo rond het 2 km.-punt ben ik weer bij de groep.

Inmiddels is de schemer veranderd in helemaal donker. We hebben nu ook allemaal ons lampje aangedaan. Hans is alleen doorgedaan (hij doet 15,2km) en ik loop nu dus met Jan, Peter en Eddy. We denken wel dat Paul mogelijk in aantocht is om ons bij te gaan halen. Maar tot nu toe hebben we hem nog niet gezien.

Op kop

Inmiddels gaat het lopen zo goed dat ik, ter hoogte van de befaamde '5 rechtsaf' van de Vlinderloop denk: "Ach, ik kan ook wel op kop gaan lopen". Zo gezegd, zo gedaan. We lopen richting brievenbus. Peter heeft ook nog wel zin om harder te gaan, want hij neemt nu de kop over.

Blijkbaar ben ik toch nog niet zo handig in het verdelen van mijn krachten op dit soort afstanden, want ik moet mijn versnelling nu bekopen. Eenmaal bij het 15 km-punt gekomen zie ik dat dat ook geldt voor Peter. Ook hij moet loslaten, terwijl voor ons nu Eddy alleen doorgaat, met Jan een klein stukje erachter.

Licht in de verte

We zij nu weer een stukje voorbij het 15 km-punt. Ik kijk naar links en nu, in het donker, zie ik toch echt duidelijk een patroon in het veld aan de linkerkant van het pad. Nu ik langer kijk zie ik in de verte ook verschillende lichtjes naast elkaar. Ik kan me niet herinneren dat daar een huis stond of een gebouw. Ik sta stil. Het vreemde patroon intrigeert me. Het zijn een soort vierkante structuren. Voorzichtig zet ik een stap. Ik stap op de rand van het vierkant, om zo maar te zeggen. Ik loop een stukje het veld in. Even daarna wil ik terug naar het pad. Ik draai me om en loop ongeveer dezelfde afstand terug. Maar er is geen pad meer.

Ik besluit nu de rand van het vierkant te volgen. Wat later kom ik op een kruispunt van randen. Ik ga naar rechts. Ik loop een tijdlang rechtdoor, waarbij ik verschillende kruisingen oversteek. Ik heb besloten om in de richting van de lampjes te lopen.

Die lampjes, dat moeten natuurlijk de auto's op de A27 zijn, denk ik nu. Ik zie een snellere weg om daar te komen. Die snellere weg is niet via de randen, maar via het lager gelegen veld. Ik daal wat af, maar nee: dit is niet zo'n goed idee. De grond van het veld is veel zachter, het lijkt wel een soort drijfzand.

Met moeite klim ik terug op de rand. Over de rand loop ik nu verder in de richting van de lichtjes. Inmiddels ben ik behoorlijk moe; ik had immers al 15 kilometer hardgelopen. Uiteindelijk arriveer ik bij de lichtjes die van een groot gebouw blijken te zijn, met muren die in de rondte lopen.

Er is een duidelijke hoofdingang. Ik ga naar binnen en arriveer in een grote hal met een receptie. Maar er is niemand. Ik zie alleen een grote deur die naar een fabriekshal lijkt te leiden.

Ik open de deur en kom in een grote ruimte. Plotseling hoor ik een heleboel geluid. Machines met grote reservoirs staan te draaien. Daarachter zijn verschillende lopende banden ingericht. Aan die lopende banden zijn mensen aan het werk. Ik spreek één van de medewerkers aan. Ik zeg: "Wat is dit? Voor wie werken jullie?" "Gewoon, voor Albert Heijn", is het antwoord. De medewerker laat mij een boekje zien en wijst daarin op deze foto.

"Je bent in een stroopwafelfabriek" hoor ik vervolgens. "We produceren op volle toeren deze 10 smaken":

- Lavendel – zwarte peper
- Rozemarijn-zeezout
- Speculaas
- Banaan-karamel
- Aardbei
- Sinaasappel-kaneel
- Mango-chili
- Karamel-zeezout
- Roomboter-karamel
- biologisch met honing

Hm, stroperige toestand... denk ik. "Hoe kom ik er weer uit?" vraag ik. "Gewoon, via de receptie", is het antwoord.

Ik loop weer terug de hal uit. Via de receptie stap ik weer naar buiten. Ik stap weer op de randen van het vierkant. Even later kijk ik achterom. Vanuit

waar ik nu sta zie ik dat er in de rondte letters boven het gebouw staan:

Stroopwafelfabriek G. Lettinck

Plotseling realiseer ik me dat het vreemde patroon, waar ik al die tijd over gelopen heb, één grote ronde stroopwafel vormt. Je moet op de randen van de stroopwafel blijven lopen. Als je op de vierkantjes zelf komt, zak je weg.

Verder door de velden rondom Houten

Ik krijg het een beetje koud. Nu bedenk ik dat ik het wel een idee vind om weer hard te gaan lopen. Ik begin hard te lopen over de rand en ik zie een lichtje in het midden van de stroopwafel. Daar ren ik naar toe. Maar plotseling is de rand niet smal meer. Het enkele lichtje komt dichterbij. Of staat het stil en kom ik gewoon dichterbij? Rechts voor me zie ik nu de contouren van kasteel Heemstede. Ik ben nu bij het lichtje. Het is Peter.

“Gaat het?” vraagt-ie. “Ja, het gaat wel”, zeg ik. “Eigen tempo. Eddy en Jan gaan net wat te hard”. Ik loop met Peter het bochtje naar rechts en dan naar links en vervolgens richting het kanaal, maar ik merk dat het tegenvalt om zijn tempo bij te houden.

De strategie van Peter

“Ik heb last van mijn bovenbenen”, zegt Peter nu. “Ik moet zo echt even strekken”. Op de hoek met het kanaal, waar normaal de waterpost is, gaat Peter inderdaad strekken. Ik loop door langs het kanaal. In de verte zie ik Jan lopen.

Onder het viaduct door. Linksaf De Staart op. Ik hoor voetstappen achter me. Het is Peter weer. Hij haalt mij weer in. Het lopen voelt nu toch wel heel zwaar. Maar met de finish in zicht... Peter loopt duidelijk harder dan ik. Ik moet hem weer laten gaan. Ondertussen vraag ik mij af of Paul onderhand niet in aantocht is.

We lopen richting tunnel. Peter loopt stukje voor mij, maar stopt weer. “Ik ga weer strekken”, zegt-ie, als ik voorbij kom. Ik loop door, maar eenmaal de tunnel uit boven haalt Peter mij weer in. En hij loopt hard door. Dat tempo kan ik nu niet meer lopen.

De finish

Ik ben er bijna. Ik vraag me wie er in deze hardloopwedstrijd als laatste binnen gaat komen. Nog steeds geen spoor van Paul. De bak door, rechtsaf de Houtense Wetering op. Hier liepen we vanaf de start als voorste groepje. De eersten zullen de laatsten zijn.

Ik zie de klok en loop er zo hard als ik nog kan naar toe. “Kom op Frank!” hoor ik roepen. Mijn tijd is best goed: 1.40.36 over 20 kilometer. Jan heeft Eddy aan het eind toch nog ingehaald. Beiden hebben in de 1.38 gelopen. Mooie prestatie!

Het duurt nog heel even en ... daar komt Paul aan! Al met al heeft ons hele groepje zo snel gelopen dat Paul ons niet heeft kunnen inhalen. Zijn tijd was in de 1.32.

Degenen die er nog zijn eten allemaal nog even een stroopwafel. Zowel Gerard als ik hadden een zakje stroopwafels meegenomen. De smaak daarvan: “naturel” (zoiets?).

En uiteraard besteden we extra aandacht aan de twee lopers die de volledige 80 van Houten hebben volbracht: Paul en Eddy!

Het evenement is weer voorbij. Gerard pakt de spullen in en degenen die er nog zijn gaan naar huis. Ik vraag me af of ik thuis misschien nog een zakje stroopwafels heb...

Uitslagen

Selecteer een datum: Categorie: Zoek naam: Aantal deelnemers: 23

naam	afstand	tijd
Frouke Koppert	4.1 km vrouwen	26:28
Marjan Tuus	4.1 km vrouwen	27:28
Gerard Nafzger	4.1 km mannen	24:15
Esther Westerkamp	10.0 km vrouwen	49:37
Katinka Bergmans	10.0 km vrouwen	52:06
Irene van Enckevort	10.0 km vrouwen	52:59
Iris van Oosterom	10.0 km vrouwen	54:35
Thea Stam	10.0 km vrouwen	1:00:13
Erik van Viegen	10.0 km mannen	52:59
Henk Hofman	10.0 km mannen	58:59
Hans Ligthart	10.0 km mannen	58:59
Jurjen Porcee	10.0 km mannen	59:23
Paul van Dooren	10.0 km mannen	1:00:03
Ruchama Brunsveld	14.1 km vrouwen	1:11:23
Esther Griffioen	14.1 km vrouwen	1:21:18
Hans Bongers	14.1 km mannen	1:09:41
Rob van Dijen	14.1 km mannen	1:18:56
Hans Bodlaender	14.1 km mannen	1:18:56
Paul Jansen	20.0 km mannen	1:32:48
Jan de Groot	20.0 km mannen	1:38:30
Eddy Spreeuwens	20.0 km mannen	1:38:44
Peter Vollebregt	20.0 km mannen	1:40:11
Frank Heinen	20.0 km mannen	1:40:36